

γανούδα ἡ, Β. Εὔβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάνος (Π) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐδα.

Ἀραιὸν λευκὸν στρώμα, ἐπὶ χιόνος: Ἐκαμε ἴσα ἴσα νῖὰ γανούδα.

γανοχειλιάζω Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιππούπ.) Μύκ. γανουχ'λιάζον Θεσσ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάνος (Π) καὶ χεῖλη.

1) Ἐχω τὰ χεῖλη λευκὰ (ὥς ἡ γλῶσσα ἡ ἔχουσα ἐπίχρισμα λευκὸν) Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θεσσ. 2) Στενοχωροῦμαι Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) 3) Ἀπαυδῶ, κουράζομαι Μύκ.: Ἀπ' τὸ μίλ'σε μίλ'σε γανοχειλιάσει.

γανοχειλιάσι ἡ, ἀμάρτ. γανοχειλιάσι Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γανοχειλιάζω.

1) Ὑπερβολικὴ δίψα. 2) Ὑπερβολικὴ κόπωση. Συνών. γανοχειλιάσμα.

γανοχειλιάσμα τό, Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γανοχειλιάζω.

Γανοχειλιάσι 2, ὁ ἰδ.

Γανοχωρίτικος ὁ, Λεξ. Βλαστ. 415.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Γανοχωρίτης, ὁ ἐκ τοῦ τοπων. Γανόχωρα.

Εἶδος χοροῦ, ὁ ὁποῖος συνηθίζεται εἰς τὰ Γανόχωρα τῆς Θράκης.

γαντένιος ἐπίθ. Ἀθῆν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάντι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἐνιος.

Ὁ ἐκ λευκοῦ λεπτοῦ δέρματος κατεσκευασμένος (ἐξ οὗ συνήθως γίνονται τὰ γάντια): Στέφανα ἢ στεφάνια γαντένια. Συνών. γάντινος.

γάντζα ἡ, πολλαχ. γκάντζα Θράκ. (Σαρεκκλ.) κάντζα Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σκοπ.)—Λεξ. Περίδ. Βυζ. κάντζα Σκόπ. κάντζα Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) γάρτζα Πόντ. (Κολων). σγάντζα Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Κύμ. Στρόπον.) κάντζα Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάντζος, παρ' ὃ καὶ σγάντζος.

1) Ἀγκιστρον πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κολων. Τραπ. Χαλδ.) β) Ἀρπάγη, ἄγκυρα λέμβου Λεξ. Περίδ. Βυζ.

γ) Ράβδος ἀγκυλωτὴ εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον κατάλληλος διὰ νὰ συλλάβῃ καὶ ἔλκῃ τι πρὸς ἑαυτὴν Λεξ. Αἰν.

δ) Κοντὸς μετὰ σιδηροῦ ἀγκυλίου εἰς τὸ ἓν ἄκρον εὐχρηστος εἰς τὰ πλοῖα πρὸς συγκράτησιν ἐξ ἄλλων πλοίων ἢ ἐκ τῆς ξηρᾶς Λεξ. Αἰν. 2) Ταινία ἐξ ὑφάσματος ἔχουσα εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον ἄγκιστρον μετάλλινον, διὰ τοῦ ὁποῖου συγκρατοῦνται ἐνδύματα κατὰ τὴν ραφὴν Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ.) Πόντ. (Τραπ.) 3) Προεξέχουσα τοῦ τοίχου σανὶς πρὸς στήριξιν ἀντικειμένων Πάρ. 4) Ἀκανθωτός τις θάμνος, τοῦ ὁποῖου οἱ κλώνοι ὁμοιάζουν μὲ ἄγκιστρα Εὔβ. (Κύμ. Στρόπον.) 5) Ἀγρία ἐλαία Εὔβ. (Αὐλωνάρ.)

γαντζάκι τό, σύννηθ. γαντζάκι Κρήτ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.) γαντζάσι Μεγίστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γάντζος.

Μικρὰ ἀρπάγη, μικρὸν ἄγκιστρον.

γάντζαρος ὁ, πολλαχ. γάντζαρους πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γάντζαρος Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γάντζος διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - αρος.

1) Μεγάλῃ ἀρπάγῃ, μέγα ἄγκιστρον πολλαχ. 2) Φόβητρον τῶν μικρῶν παιδίων Μακεδ. (Βλάστ.)

γαντζάρω ἀμάρτ. Μέσ. ἀγαντζάρομαι Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάντζος.

Μέσ. πιάνομαι ἀπὸ τινος πράγματος: Εἶναι π' ἀγαντζάστηκε ἀπὸ 'να κλαρί, ἄλλῳθ' θά 'πεφτε κάτω. Συνών. γαντζαρώνω.

γαντζαρώνω Νάξ.

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. γαντζάρω καὶ γαντζώνω.

Γαντζάρω, ὁ ἰδ.: Σὰν τὸν ὄφι γαντζαρώνει ἀπάνω μου.

γαντζέλλι τό, ἀμάρτ. γαντζέλλι Κρήτ. γαντζέλλι Κῶς κατζέλλ' Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάντζος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - έλλι.

1) Ἀγκιστροειδὲς ὄργανον, ἐξ οὗ ἀναρτοῦν πράγματα Κρήτ. Λέσβ. 2) Νύχι Κῶς. 3) Νύχι τοῦ ἱέρακος Κρήτ.

γαντζέρνω ἀμάρτ. γαντζέρνω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάντζος.

Συλλαμβάνω διὰ γάντζου. Συνών. γαντζώνω Α 1

γαντζερὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. γαντζερὸς Λευκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάντζος, παρ' ὃ καὶ σγάντζος, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ερος.

Ὁ ἔχων ἀγκύλας, ἀγκιστροειδής.

γάντζι τό, ἀμάρτ. γάντζ' Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάντζος.

Ἐξάρτημα τοῦ ἀρότρου κρεμάμενον ἐκ τοῦ λαιμοῦ τοῦ ἀροτριῶντος ζεύγους.

γαντζι τό, Πόντ. (Ὁφ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Κνήμη, σκέλος, Πβ. ἀγαντζίζω.

γαντζίδι τό, ἀμάρτ. γαντζίδ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάντζος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἰδι.

Ἐδωδιμὸν τι χόρτον ὀνομασθὲν οὕτω προφανῶς ἐκ τῆς ὁμοιότητός του πρὸς ἄγκιστρον.

γαντζινέλλι τό, ἀμάρτ. γαντζινέλλι Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαντζίνι < γάντζος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - έλλι.

Ἀγκιστρον, ἀρπάγη πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν ἀντλητηρίων τῶν φρεάτων.

γαντζομούστακος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄτζομούστακος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάντζος καὶ μουστάκι.

Ὁ ἔχων μύστακα ἀγκιστροειδῆ.

γάντζος ὁ, σύννηθ. γάντζους βόρ. ἰδιωμ. γάντζος Σῦρ. γάντζους Ἡπ. Μακεδ. γάντζος πολλαχ. γάντζος πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γάντζος Θήρ. Κῶς Μύκ. γάντζος Σύμ. κ. ἄ. σγάντζος πολλαχ. ἄτζος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γκάντζος Εὔβ. (Κάρυστ.) γκάντζους Θράκ. γάντζος Ἡπ. γάντζος Ἡπ. γάντζος Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) γάντζο τό, πολλαχ. γάντζο πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Βενετ. ganzo καὶ τοῦ Ἰταλ. ganzio. Τὸ σγάντζος ἐκ τοῦ πληθ. τοὺς γάντζους κατὰ πλημμελῆ χωρισμόν.

1) Πᾶν ὄργανον ἀγκιστροειδὲς χρησιμεῖον εἰς τὴν

